

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 3090/05
28.12.2005. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Стојана Јокића, председника већа, Звездане Лутовац, Николе Станојевића, Михаила Рулића и Слободана Спасића, чланова већа, у парници тужиоца АА, чији је пуномоћник адвокат АБ, против првотужене ББ, чији је пуномоћник, адвокат БА и друготуженог ВВ, ради раскида уговора о доживотном издржавању, одлучујући о ревизији првотужене изјављене против: решења Окружног суда у Београду Гж.бр.10150/04 од 17. 11. 2004. године, решења Првог општинског суда у Београду П.бр.8089/02 од 30. 03. 2004. године и пресуде Првог општинског суда у Београду П.бр.8089/02 од 13. 05. 2004. године, у седници већа одржаној дана 28. децембра 2005. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

I ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија првотужене изјављена против решења Окружног суда у Београду Гж.бр.10150/04 од 17. 11. 2004. године.

II ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија првотужене изјављена против: решења Првог општинског суда у Београду П.бр.8089/02 од 30. 03. 2004. године и пресуде Првог општинског суда у Београду П.бр.8089/02 од 13. 05. 2004. године.

О б р а з л о ж е њ е

Правноснажним решењем Окружног суда у Београду Гж.бр.10150/04 од 17.11.2004. године, ставом првим изреке, одбачена је као недозвољена жалба првотужене изјављена преко пуномоћника - адвоката, против решења Првог општинског суда у Београду П.бр.8089/02 од 30. 03. 2004. године, а ставом другим изреке је одбијена као неоснована жалба првотужене, па је потврђено решење Првог општинског суда у Београду П.бр.8089/02 од 01. 09. 2004. године.

Назначеним решењем Првог општинског суда у Београду П.бр.8089/02 од 30.03.2004. године утврђено је повлачење тужбе у односу на друготуженог, у овом спору ради раскида уговора о доживотном издржавању.

Решењем Првог општинског суда у Београду П.бр.8089/02 од 01. 09. 2004. године, ставом првим изреке је одбачена као неблагоприятна жалба првотужене изјављена на пресуду тога суда П.бр.8089/02 од 13. 05. 2004. године; а ставом другим изреке је извршена исправка наведене пресуде само у погледу презимена тужиоца.

Против наведеног правноснажно другостепеног решења првотужена је изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, али без образложења.

Одлучујући о овој ревизији првотужене у смислу члана 386. ЗПП у вези члана 400. став 4. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија првотужене није основана.

У проведеном поступку није учињена битна повреда из новелираног члана 354. став 2. тачка 11. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности, нити су основани разлози ревизије о погрешној примени материјалног права.

У конкретном процесној ситуацији када по подацима из садржине ових списка произилази да је првотужена изјавила жалбу против решења о повлачењу тужбе према друготуженом, који у овој парници ради раскида уговора о доживотном издржавању који су они закључили у својству давалаца издржавања са тужиоцем као примаоцем издржавања, немају својство и положај нужних јединствених супарничара сходно члану 201. ЗПП-а; исправан је правни закључак другостепеног суда о недостатку правног интереса првотужене за изјављивање жалбе против тог решења, следом чега ју је правилно одбацио као недозвољену у смислу одредбе члана 358. став 3. ЗПП-а.

Правилно је такође и правно становиште другостепеног суда о неблагоприятности жалбе коју је првотужена изјавила преко пуномоћника из реда адвоката после протека законског рока од 15 дана за изјављивање жалбе на пресуду прописаном у члану 348. ЗПП; исправно потврдивши због тога првостепено решење о одбачају те жалбе као неблагоприятне. На бази претходно поуздано и правилно утврђене релевантне чињеничне грађе: да је пуномоћник првотужене из реда адвоката првостепену пресуду примио на адресу своје канцеларије дана 21. 06. 2004. године, а да је жалбу против те мериоторне одлуке изјавио препорученом пошљицом дана 14.07.2004. године.

Како првотужена у својој ревизији само паушално наводи "да је доношењем назначеног другостепеног

решења учињена битна повреда одредаба парничног поступка", без конкретног навођења чињеница из којих се може закључити о којој се битној повреди поступка ради и назнаке конкретних прописа који би ту повреду регулисао; то су такви ревизијски разлози првотужене неодређени и стога ирелевантни за процену основаности изјављене ревизије.

Са свих изложених разлога, Врховни суд је у смислу члана 400. став 4. ЗПП, у вези члана 393. ЗПП, одлучио као у ставу I изреке овог решења.

Међутим, првотужена је изјавила ревизију и против апострофираних одлука првостепених суда са истих законских разлога, због: битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, а без образложења.

Бавећи се пре свега оценом дозвољености ревизије у смислу члана 389. став 2. у вези члана 400. став 4. ЗПП-а, Врховни суд је нашао да је та ревизија првотужене недозвољена јер је изјављена против судских одлука против којих се по Закону не може поднети.

Обзиром да се ревизија као ванредни правни лек сходно члану 382. став 1. ЗПП-а може изјавити само против правоснажне другостепене одлуке, а да ју је првотужена изјавила и против апострофираних одлука првостепеног суда (мериторне пресуде првостепеног суда П.бр.8089/02 од 13. 05. 2004. године и решења истог суда П.бр.8089/02 од 30. 03. 2004. године о утврђеном повлачењу тужбе према друготуженом); то је таква ревизија изјављена против одлука првостепеног суда, против којих се по Закону не може поднети, недозвољена.

Стога је Врховни суд у смислу члана 392. ЗПП-а одлучио као у ставу II изреке овог решења.

Председник већа-судија

Стојан Јокић,с.р.

За тачност отправка

ИЈ